

muligheden for at få inddraget andre ministre i lovforslaget under behandlingen. Det synes jeg også kan være med til at give dybde og bredde. Bortset fra det mener jeg faktisk ikke, at det er et problem, der skal overses. Jeg tror ligesom fru Annette Just ikke, at det er det, der ligger i forslaget.

Men at det er et stort problem, vil jeg gerne give hr. Frank Aaen ret i, og er der noget om det, skal vi sandelig have gjort noget ved det.

Tak for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 160: Forslag til lov om en indskydergarantifond. Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen). (Fremsat 25/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Redegørelsen benævnt »Den danske pengeinstituttsektor« er udarbejdet efter en beslutning i regeringen, og Nationalbanken har deltaget i arbejdet. Denne redegørelse indeholder en række forslag til øget indsigt og bedre indgrebsmuligheder over for pengeinstitutter.

Socialdemokratiet kan anbefale de ændringer, der foreslås i dette forslag, der vedrører banker og sparekasser, herunder de ændringer, der giver Finanstilsynet forbedrede indsigt- og indgrebsmuligheder.

Det gælder spørgsmålet om at sætte en med-revisor ind: Finanstilsynet kan udpege en med-revisor, som kan give et kritisk modspil til pengeinstituttets egen revisor.

Det gælder spørgsmålet om ændrede vurderingsprincipper, hvor Finanstilsynet efter forslaget kan kræve større hensættelser i pengeinstitutter med en koncentration af engagementer med høj risikoprofil.

Endelig kan Finanstilsynet vedrørende, jeg ved ikke, om man kan bruge udtrykket sundhedstilstanden i et pengeinstitut, fremover iværksætte en egentlig undersøgelse af et pengeinstituts fremtid og stille forslag om ændringer i ledelsen, herunder om eventuelle fusioner, om ændringer i driften og ændring af forretningsgangene.

Det er vidtgående forslag, der kan stilles fra Finanstilsynets side. Forslagene skal i givet fald stiles til direktion og bestyrelse, som derefter må handle på baggrund af disse forslag.

Endelig er der spørgsmålet om tavshedsbestemmelser, hvor der stilles forslag om, at for pengeinstitutter, der er under betalingsstandsning eller konkurs, kan Folketingets stående udvalg få oplysninger af Finanstilsynet – også fortrolige oplysninger.

Det er jo altid en balancegang, når der er tale om fortrolige oplysninger, og selvfølgelig gælder det ikke oplysninger om enkeltpersoner – de må være fredhellige i denne sammenhæng – men en rimelig indsigt skal der gives mulighed for.

Det skal også nævnes her, at der er en modgående virkning, nemlig omkring insiderreglerne, hvor medlemmer af Folketinget *kan* blive omfattet af regler om insiderhandel.

Sammenfattende vil jeg sige, at det desværre er nødvendigt med disse opstramninger, som har vist sig velbegrundede. Det skal understreges, at der er tale om øgede muligheder for Finanstilsynet.

Det skal stadig væk være sådan, selv om vi selvfølgelig helst skal undgå det, at pengeinstitutter skal kunne gå fallit. Det er pengeinstitutternes direktion og bestyrelses ansvar at sørge for en forsvarlig drift af det enkelte pengeinstitut, og disse forbedrede muligheder for det offentlige med hensyn til indseende indføres selvfølgelig for at undgå unødvendige skadevirkninger.

Med hensyn til Finanstilsynet har der været diskussion om, hvorvidt det er stærkt og effektivt nok. Der har været mange kriser i finans-